

Тежък звън като всън надалеч прозвъни.

Полунощ ли е пак?

В уморения мрак,

като копия златни пламтят светлини

и се губят по белия сняг.

Струят се без ред бледожълти петна

от прозореца в скреж

и — разкъсващ, зловещ —

през стъклата процежда се плач на жена,

и горят, и трептят свещ до свещ.

